

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நினைவு சக்தியின் மூலம் உங்கள் புத்தி சுத்தமாகுவதுடன், நீங்கள் தெய்வீகக் குணங்களையும் கிரகிக்கின்றீர்கள். எனவே, ஏகாந்தத்தில் அமர்ந்திருந்து, நீங்கள் எத்தனை தெய்வீகக் குணங்களை விருத்தி செய்துள்ளீர்கள் என்று உங்களையே கேளுங்கள்.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய உங்களிடம் இருக்கக்கூடாத, மாபெரும் அசுரத்தனமான குறைபாடு என்ன?

பதில்: ஒருவருடன் மிகவும் கடுமையாகவும், முரட்டுத்தனமாகவும் பேசுவது மாபெரும், அசுரத்தனமான குறைபாடாகும். இதுவும் தய அவி என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. இந்தத் தய அவி ஒருவரில் உட்புகும்பொழுது, அது அதிகளவு பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துவதால், நீங்கள் அதிலிருந்து விலகியிருக்க வேண்டும். இயன்றவரை பயிற்சி செய்யுங்கள்: நான் இப்பொழுது வீடு திரும்பி, பின்னர் புதிய இராச்சியத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். இவ்வுலகிலுள்ள அனைத்தையும் பார்க்கும்பொழுதும், எதனையும் பார்க்காதிருக்க வேண்டும்.

ஓம் சாந்தி. நீங்கள் உங்களது சரூரங்களை நோக்கிய பின்னர் வீடு திரும்ப வேண்டும் என்று தந்தை இங்கிருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார். நீங்கள் இந்த உலகையும் மறந்துவிட வேண்டும். இதுவும் ஒரு பயிற்சியே ஆகும். சரூரத்தில் சிரமங்கள் ஏற்படும்பொழுது, உங்கள் சரூரத்தை மறப்பதற்கும், அத்துடன், உலகத்தை மறப்பதற்கும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இந்த மறத்தலுக்கான முயற்சி அதிகாலையில் செய்யப்பட வேண்டும். நான் இப்பொழுது வீடு திரும்ப வேண்டும். அவ்வளவே. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் முழு உலகையும் துறந்து, வீடு திரும்ப வேண்டும் எனும் ஞானத்தைப் பெற்றிருக்கின்றீர்கள். பெருமளவு ஞானத்திற்கான அவசியம் இல்லை. நீங்கள் அந்த அக்கறையுடன் அமர்ந்திருக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். உங்கள் சரூரங்களில் எவ்வளவு சிரமங்கள் இருந்தாலும், இதனை எவ்வாறு பயிற்சி செய்வது என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அது, நீங்கள் இல்லாதிருப்பதைப் போன்றிருக்கும். இதுவும் நல்ல பயிற்சியாகும். இன்னமும் சிறிது காலமே எஞ்சியுள்ளது. நாங்கள் இப்பொழுது வீடு திரும்ப வேண்டும். உங்களுக்குத் தந்தையின் உதவியும் உள்ளது, இவரது உதவியும் உள்ளது. நிச்சயமாக உங்களுக்கு உதவி கிட்டுகின்றது. ஆனால், நீங்கள் சொந்த முயற்சியையும் செய்ய வேண்டும். நீங்கள் காண்பதெல்லாம் நிலைத்திருப்பவையல்ல. நீங்கள் இப்பொழுது வீடு திரும்ப வேண்டும். அதன்பின்னர் உங்கள் இராச்சியத்திற்கு நீங்கள்; செல்ல வேண்டும். இறுதி நேரத்தில் எஞ்சியிருக்கப் போவது இரு விடயங்கள் மட்டுமே: நீங்கள் செல்வதும், பின்னர் வருவதும் மாத்திரமே. நீங்கள் நினைவைக் கொண்டிருப்பதால், உங்களைத் தொந்தரவு செய்த சரூர நோய் இயல்பாகவே குறைவடைந்து, சந்தோஷம் மட்டுமே எஞ்சியிருப்பது காணப்பட்டுள்ளது. சந்தோஷத்தைப் போன்ற போஷாக்கு வேறெதுவுமில்லை. ஆகையால் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது: குழந்தைகளே, நீங்கள் இப்பொழுது வீடு திரும்ப வேண்டும். உங்கள் இனிய வீட்டிற்கு நீங்கள் செல்ல வேண்டும். இப்பழைய உலகை நீங்கள் மறக்க வேண்டும். இதுவே நினைவு யாத்திரை என அழைக்கப்படுகின்றது. இதனைப் பற்றி இப்பொழுதே குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்து கொள்கின்றீர்கள். தந்தை ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் வருகின்றார். அவர் ஒரே விடயத்தையே கூறுகிறார், அதாவது, இன்னொரு கல்பத்தின் பின்னர் மீண்டும் அவர் உங்களைச் சந்திப்பார். தந்தை கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, நீங்கள் இப்பொழுது எதனைச் செவிமடுக்கின்றீர்களோ, ஒரு கல்பத்தின் பின்னரும் அதையே செவிமடுப்பீர்கள். தந்தை இவ்வாறு கூறுகின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள்: நான் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் வந்து, குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குப் பாதையைக் காட்டுகின்றேன். அப்பாதையைப் பின்பற்றுவதே குழந்தைகளாகிய உங்களது கடமையாகும். தந்தை வந்து உங்களுக்குப் பாதையைக் காட்டுவதுடன், உங்களைத் தன்னுடன் மீண்டும் அழைத்தும்; செல்கின்றார். அவர் உங்களுக்குப் பாதையைக் காட்டுவது மாத்திரம் அல்ல, ஆனால் அவர் உங்களைத் திரும்பவும் தன்னுடன் அழைத்தும் செல்கின்றார். இறுதி நேரத்தில் இந்தப் படங்கள் போன்றன பயன்பட மாட்டாது என்று உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தந்தையே தனது சொந்த அறிமுகத்தை உங்களுக்குக்

கொடுத்துள்ளார். எல்லையற்ற இராச்சியமே தந்தையின் ஆஸ்தி என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். நேற்று ஆலயங்களுக்குச் சென்று, குழந்தைகளின் (இலக்ஷ்மி நாராயணன்) புகழைப் பாடியவர்களை பாபா 'குழந்தைகளே, குழந்தைகளே' என்று அழைப்பார். அவர்கள் மேன்மையானவர்களாக ஆகுவதைப் பற்றிய புகழைப் பாடியவர்கள் - இப்பொழுது மீண்டும் ஒரு தடவை மேன்மையானவர்கள் ஆகுவதற்கு முயற்சி செய்கின்றார்கள். சிவபாபாவிற்கு இது புதியதொன்று அல்ல. குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கே இது புதியதாகும். குழந்தைகளாகிய நூங்களே யுத்த களத்தில் இருக்கின்றார்கள். நூங்களே எதிர்மறையான மற்றும் வீணான எண்ணங்களினால் தொந்தரவு செய்யப்படுகின்றார்கள். இந்த இருமலும் இவரது கர்மக்கணக்காகும். அதனால் அவர் வேதனைப்பட வேண்டியுள்ளது. பாபா சந்தோஷ நிலையிலேயே உள்ளார். இவர் கர்மாதீதம் அடைய வேண்டும். தந்தை (சிவபாபா) எப்பொழுதும் கர்மாதீத ஸ்திதியிலேயே உள்ளார். நானும், குழந்தைகளாகிய நூங்களுமே மாயை போன்றவற்றின் புயல்களையும், கர்ம வேதனையையும் அனுபவம் செய்கின்றோம். இது விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டும். தந்தை உங்களுக்கு வழியைக் காட்டுகின்றார். அவர் அனைத்தையும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். இந்த இரதத்திற்கு ஏதாவது ஒன்று நேர்ந்தால், தாதாவிற்கு ஏதோ நடந்து விட்டது என்று நூங்கள் உணர்கின்றார்கள். பாபாவிற்கு எதுவும் நடப்பதில்லை; இவருக்கே நடக்கின்றது. ஞான மார்க்கத்தில் குருட்டு நம்பிக்கை இருப்பதில்லை. தந்தை தான் எந்தச் சரூரத்திற்குள் பிரவேசிக்கின்றார் என்பதை விளங்கப்படுத்துகின்றார். நான் இவரின் பல பிறவிகளின் இறுதியில் பிறவியின்; இறுதியில் தூய்மையற்ற சரூரத்தில் பிரவேசிக்கின்றேன். ஏனைய குழந்தைகளைப் போன்று தானும் ஒரு குழந்தையே என்பதை தாதா புரிந்துகொண்டிருக்கின்றார். தாதாவும் ஒரு முயற்சியாளரே. அவர் பூரணமடையவில்லை. பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் பிராமணக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அனைவரும் விஷ்ணுவின் அந்தஸ்தைப் பெறவே முயற்சி செய்கின்றார்கள். நூங்கள் இலக்ஷ்மி, நாராயணன் என்றோ அல்லது விஷ்ணு என்றோ கூறினாலும் அனைத்தும் ஒன்றே. தந்தை உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். ஆனால் முன்னர் நூங்கள் எதனையும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. பிரம்மாவையோ, விஷ்ணுவையோ, அல்லது சங்கரரையோ அல்லது உங்களைப் பற்றியோ நூங்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இப்பொழுது, நூங்கள் தந்தையையும் பிரம்மாவையும், விஷ்ணுவையும் சங்கரரையும் பார்க்கும்பொழுது, இந்த பிரம்மா தபாஸ்யா செய்கின்றார் என்பது உங்கள் புத்திக்கு எட்டுகின்றது. அவர் அதே வெள்ளை ஆடையையே அணிந்துள்ளார். இங்கேயே நூங்கள் கர்மாதீத ஸ்திதியை அடைகின்றார்கள். நூங்கள் முன்கூட்டியே காட்சிகளைப் பெறுகின்றார்கள்: இந்த பாபா தேவதை ஆகுவார். நூங்களும் உங்கள் கர்மாதீத அந்தஸ்தை அடைந்து, வரிசைக்கிரமமாகத் தேவதைகள் ஆகுவீர்கள் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். நூங்கள் தேவதைகள் ஆகும்பொழுது, யுத்தம் ஆரம்பமாகும் என்பதைப் புரிந்துகொள்கின்றார்கள். 'இரைக்கு மரணம், வேடனுக்குக் கொண்டாட்டம்' என்று கூறப்படுகின்றது. இது மிகவும் உயர்ந்த ஸ்திதி. குழந்தைகளாகிய நூங்கள் ஞானத்தைக் கிரகிக்க வேண்டும். நூங்கள் சக்கரத்தைச் சுற்றி வருகின்றார்கள் என்ற நம்பிக்கை உங்களுக்கு உள்ளது. வேறு எவராலும் இவ்விடயங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. இது புதியதொரு ஞானம். நூங்கள் தூய்மையாகுவதற்காகத் தந்தை உங்களுக்கு நினைவைக் கற்பிக்கின்றார். தந்தையிடமிருந்து நூங்கள் ஆஸ்தியைப் பெறுகிறார்கள் என்பதையும் நூங்கள் புரிந்துகொள்கின்றார்கள். நூங்கள் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் தந்தையின் குழந்தைகள் ஆகுகிறார்கள். நூங்கள் 84 பிறவிச் சக்கரத்தைச் சுற்றி வந்துள்ளார்கள். நூங்கள் ஆத்மாக்கள் என்பதையும், பரமாத்மாவான பரமதந்தையே தந்தை என்பதையும் எவருக்கும் விளங்கப்படுத்துங்கள். இப்பொழுது அந்தத் தந்தையை நினைவுசெய்யுங்கள். அப்பொழுதே தான் ஒரு தெய்வீக இளவரசராக வேண்டும் என்பதும், அந்தளவு முயற்சியைத் தான் செய்ய வேண்டும் என்பதும் அவரது புத்தியில் புகும். நூங்கள் விகாரங்கள் போன்ற அனைத்தையும் துறந்துவிட வேண்டும். தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: சகோதர, சகோதரிகள் என்று கூட உங்களைக் கருதிக்கொள்ளாதீர்கள். ஆனால் உங்களைச் சகோதரர்கள் என்று மாத்திரமே கருதித் தந்தையை நினைவுசெய்தால், உங்கள் பாவங்கள் அழிந்துவிடும். வேறெந்தச் சிரமமும் இல்லை. இறுதியில், வேறு எதற்கான தேவையும் இருக்க மாட்டாது. நூங்கள் தந்தையை மாத்திரமே நினைவுசெய்ய வேண்டும். நூங்கள் ஆஸ்திகர்கள் ஆகவேண்டும். நூங்கள் அவர்களைப் போன்று சகல தெய்வீகக் குணங்களும் நிறைந்தவர்கள் ஆகவேண்டும். இலக்ஷ்மி நாராயணனின் படம் மிகச்சரியானது. தந்தையை

மறந்துவிடுவதால், நூங்கள் தெய்வீகக் குணங்களைக் கிரகிக்கவும் மறக்கிறார்கள். குழந்தைகளே, ஏகாந்தத்தில் அமர்ந்திருந்து நூங்கள் நினைவுசெய்ய வேண்டியது: நான் பாபாவை நினைவுசெய்து, அவர்களைப் போன்று ஆகவேண்டும். நான் இத் தெய்வீகக் குணங்களைக் கிரகிக்க வேண்டும். இது மிகவும் சிறிய விடயம். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் மிகவும் அதிகளவு முயற்சி செய்ய வேண்டும். சில குழந்தைகள் அதிகளவு சரீர உணர்வுடையவர் ஆகுகிறார்கள். தந்தை கூறுகிறார்: ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகுவார்களாக! உங்கள் ஆஸ்தியை நூங்கள் தந்தையிடமிருந்து பெற வேண்டும். நூங்கள் தந்தையை நினைவுசெய்தால், குப்பை அகற்றப்படும். பாபா இப்பொழுது வந்துள்ளார் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். அவர் பிரம்மாவின் மூலம் புதிய உலகை ஸ்தாபிக்கின்றார். ஸ்தாபனை இடம்பெறுகிறது என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவார்கள். இந்த எளிமையான விடயமே உங்களிடமிருந்து நழுவி விடுகின்றது. ஒரேயொரு அல்பாவே உள்ளார். நூங்கள் அந்த எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்தே இராச்சியத்தைப் பெறுகிறார்கள். தந்தையை நினைவுசெய்வதனால், நூங்கள் புதிய உலகை நினைவுசெய்கிறார்கள். கபடமற்ற, கூன் முதுகையுடைய தாய்மாமர்கூட மிகவும் சிறந்த அந்தஸ்தை அடைய முடியும். நூங்கள் உங்களை ஓர் ஆத்மா எனக் கருதி, தந்தையை நினைவுசெய்ய வேண்டும். தந்தை உங்களுக்கு வழியைக் காட்டியுள்ளார். அவர் கூறுகிறார்: நூங்கள் ஓர் ஆத்மா என்பதில் நம்பிக்கை கொண்டிருங்கள். நூங்கள் தந்தையின் அறிமுகத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். நூங்கள் 84 பிறவிகளை நிறைவு செய்துள்ளார்கள் என்பதும், நூங்கள் இப்பொழுது ஷூடு திரும்ப வேண்டும் என்பதும், பின்னர் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்று உங்கள் பாகங்களை நடிப்பீர்கள் என்பதும் உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. ‘பாபாவை எங்கு நினைவுசெய்வது?’ ‘எவ்வாறு நான் அவரை நினைவு செய்வது?’ போன்ற கேள்விகள் எழக்கூடாது. தந்தையை நூங்கள் நினைவுசெய்ய வேண்டும் என்பதே உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. தந்தை எங்கு சென்றாலும், நூங்கள் அவரின் குழந்தைகளே. நூங்கள் எல்லையற்ற தந்தையை நினைவுசெய்ய வேண்டும். நூங்கள் இங்கமர்ந்திருக்கும்பொழுது, பேரானந்தத்தை அனுபவம் செய்கிறார்கள். ஏனெனில் நூங்கள் தந்தையைத் தனிப்பட்ட ரீதியில், நேருக்கு நேர் சந்திக்கின்றார்கள். சிவபாபாவின் பிறப்பு எவ்வாறு இருக்க முடியும் என்பதில் மக்கள் குழப்பம் அடைகின்றார்கள். அது ஏன் சிவராத்திரி என அழைக்கப்படுகிறது என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். கிருஷ்ணரைப் பொறுத்தவரை அவரது பிறப்பு; இரவிலே இடம்பெறுவதை அவர்கள் புரிந்துகொள்கின்றார்கள். ஆனால் அது இந்த (எல்லைக்குட்பட்ட) இரவைப் பற்றிய கேள்வி இல்லை. அரைக் கல்பத்தின் இரவு நிறைவடைவதால், புதிய உலகை ஸ்தாபிப்பதற்குத் தந்தை வரவேண்டும். அது மிக இலகுவானது. இது மிகவும் இலகுவானது என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் புரிந்துகொள்கின்றார்கள். நூங்கள் தெய்வீகக் குணங்களைக் கிரகிக்க வேண்டும். தவறினால், நூறு மடங்கு பாவம் சேமிக்கப்படும். எனக்கு அவதூறை ஏற்படுத்துபவர்கள் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தை அடைய முடியாது. நூங்கள் தந்தையை அவதூறு செய்தால் உங்கள் அந்தஸ்து அழிக்கப்படும். நூங்கள் மிகவும் இனிமையானவர் ஆகவேண்டும். கடுமையாகப் பேசுதல் தெய்வீகக் குணமல்ல. அது அசுரத்தனம் என்பதை நூங்கள் புரிந்துகொள்கின்றார்கள். நூங்கள் அன்புடன் விளங்கப்படுத்த வேண்டும்: இது தெய்வீகக் குணம் அல்ல. கலியுகம் முடிவடைகிறது என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவார்கள். இது சங்கமயுகம். மக்களுக்கு எதுவும் தெரியாது. அவர்கள் கும்பகர்ண உறக்கத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இன்னமும் 40000 வருடங்கள் உள்ளன என்றும், தாம் தொடர்ந்தும் வாழ்ந்து, சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்வோம் என்றும் அவர்கள் நம்புகிறார்கள். தாங்கள் நாளுக்கு நாள் மேலும் மேலும் தமோபிரதான் ஆகுவதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. குழந்தைகளாகிய நூங்கள் விநாசத்தின் காட்சிகளைக் கண்டிருக்கின்றார்கள். நூங்கள் மேலும் முன்னேற்றம் அடையும்கொழுது, பிரம்மாவினதும், கிருஷ்ணரினதும் காட்சிகளைக் காண்பீர்கள்: பிரம்மாவிடம் செல்வதனால், நூங்கள் அவரைப் போன்று சுவர்க்கத்தின் இளவரசர் ஆகுவீர்கள். ஆகையாலேயே பொதுவாக பிரம்மா, கிருஷ்ணர் இருவரதும் காட்சிகளையே மக்கள் காண்கின்றனர். சிலர் விஷ்ணுவின் காட்சிகளைக் கண்டபொழுதிலும், அக்காட்சியின் மூலம் அவர்களால் எதனையும் அதிகளவில் புரிந்துகொள்ள முடியாதுள்ளது. நாராயணனின் காட்சியைக் காண்பதனால், அவர்களால் எதனையாவது புரிந்துகொள்ள முடியும். நாங்கள் தேவர்கள் ஆகுவதற்காகவே இங்கு வருகிறோம். நூங்கள் இப்பொழுது உலகின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் பாடத்தையே கற்கிறார்கள். நூங்கள் நினைவைக்

கொண்டிருப்பதற்காகவே உங்களுக்கு ஒரு பாடம் கற்பிக்கப்படுகிறது. ஆத்மாவே கற்கிறார். சரூர உணர்வு அகற்றப்படுகிறது. ஆத்மாவே அனைத்தையும் செய்கின்றார். நல்ல, தீய சம்ஸ்காரங்கள் ஆத்மாவிலேயே உள்ளன. இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளாகிய நூங்கள் 5000 வருடங்களின் பின்னர் என்னை வந்து சந்தித்துள்ளீர்கள். நூங்கள் அந்த அதே அவர்கள். நூங்கள் அதே முகச்சாயலையே கொண்டிருக்கிறீர்கள். நூங்களே 5000 வருடங்களுக்கு முன்னரும் இருந்தவர்கள். நூங்களும் கூறுகிறீர்கள்: பாபா, நூங்களே 5000 வருடங்களுக்குப் பின்னரும் எங்களை வந்து சந்தித்தவர். இப்பொழுது நூங்கள் எங்களை மனிதர்களிலிருந்து தேவர்களாக மாற்றுகிறீர்கள். நாங்கள் தேவர்களாக இருந்தோம். பின்னர் நாங்கள் அசுரர்கள் ஆகினோம். நூங்கள் தேவர்களின் புகழைப் பாடி, உங்கள் சொந்தக் குறைபாடுகளைப் பற்றிப் பேசுகிறீர்கள். நூங்கள் இப்பொழுது மூண்டும் தேவர்கள் ஆகவேண்டும். ஏனெனில் நூங்கள் தேவ உலகிற்குச் செல்ல வேண்டும். ஆகையால் இப்பொழுது மிகச்சிறந்த முயற்சியைச் செய்து, உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தை அடையுங்கள். ஓர் ஆசிரியர் அனைவரையும் கற்றிடுங்கள் என்று கூறுவதுடன் அவர் கூறுவார்: நூங்கள் நல்ல புள்ளிகளுடன் சித்தியடைந்தால் எனது பெயர் போற்றப்படுவதுடன், உங்கள் பெயரும் போற்றப்படும். பல குழந்தைகள் கூறுகிறார்கள்: பாபா, நான் உங்களிடம் வரும்பொழுது, உள்ளிருந்து எதுவும் வெளிவருவதில்லை; நான் அனைத்தையும் மறந்துவிடுகிறேன். நூங்கள் பாபாவிடம் வந்தவுடனேயே, மௌனமாகி விடுகிறீர்கள். அது, இவ்வுலகம் முடிவடைந்து விட்டதைப் போன்றுள்ளது. அதன்பின்னர் நூங்கள் புதிய உலகிற்குச் செல்வீர்கள். அது மிகவும் அழகான புதிய உலகம். சிலர் அமைதிதாமத்தில் ஓய்வு பெறுகிறார்கள். சிலர் எந்த ஓய்வையும் பெறுவதில்லை; அவர்கள் சகலதுறைப் பாகங்களை நடிக்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் தமோபிரதானிலிருந்தும், துன்பத்தை அனுபவம் செய்வதிலிருந்தும் விடுதலையடைகிறார்கள். இதன்பின்னர் அங்கே அவர்கள் அமைதியையும் சந்தோஷத்தையும் பெறுகிறார்கள். எனவே நூங்கள் மிக நன்றாக முயற்சி செய்ய வேண்டும். உங்கள் விதியில் இருப்பதைப் பெறுவீர்கள் என்று எண்ணாதீர்கள். இல்லை. நூங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஓர் இராச்சியம் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது என்று புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. நாங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவதன் மூலம், எங்களுக்கான ஓர் இராச்சியத்தை நாங்களே ஸ்தாபிக்கின்றோம். ஸ்ரீமத்தை எங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற பாபா ஒருபொழுதும் அரசர்; ஆகுவதில்லை. நாங்களே அவரின் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றி அவ்வாறு ஆகுகிறோம். இது புதியதொரு விடயம். என்றுமே வேறு எவரும் இதனைப் பற்றி முன்னர் கேள்விப்பட்டதுமில்லை, கண்டதுமில்லை. ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவதனால், இப்பொழுது வைகுந்த இராச்சியத்தை ஸ்தாபிக்கிறீர்கள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். நாங்கள் எண்ணற்ற தடவைகள் இராச்சியத்தை ஸ்தாபித்துள்ளோம். நாங்கள் அதனைப் பெற்று, பின்னர் அதனை இழந்துள்ளோம். இச்சக்கரம் தொடர்ந்தும் சுழல்கிறது. கிறிஸ்தவப் போதகர்கள் உலாச் செல்லும்பொழுது, அவர்கள் பிறரைக் காணவும் விரும்புவதில்லை. அவர்கள் கிறிஸ்துவின் நினைவுடனேயே இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் மௌனமாக உலாவுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்தப் புரிந்துணர்வு உள்ளது. அவர்கள் கிறிஸ்துவை அதிகளவு நினைவுசெய்கிறார்கள்; அவர்கள் நிச்சயமாகக் கிறிஸ்துவின் காட்சியைக் கண்டிருக்க வேண்டும். போதகர்கள் அனைவரும் அவ்வாறு என்றில்லை; பல மில்லியன்களில் ஒரு கைப்பிடியளவினரே உள்ளார்கள். நூங்களும் அவ்வாறே. பல மில்லியன்களில் ஒரு கைப்பிடியளவினரே அவ்வாறாக நினைவில் நிலைத்திருப்பார்கள். இதனை முயற்சித்துப் பாருங்கள். வேறு எவரையும் பார்க்காதீர்கள். தந்தையை நினைவுசெய்வதனாலும், சுயதரிசனச் சக்கரத்தைத் தொடர்ந்தும் சுழற்றுவதனாலும், நூங்கள் பெருமளவு சந்தோஷமாக இருப்பீர்கள். தேவர்கள் மேன்மையானவர்கள் என்று கூறப்படுகின்றார்கள், மனிதர்கள் கழானவர்கள் என்று கூறப்படுகிறார்கள். இந்நேரத்தில் எவருமே ஒரு தேவர் அல்ல. 'அரைச் சக்கரத்திற்குப் பகலும், அரைச் சக்கரத்திற்கு இரவும்;' எனப் பாரதத்தையிட்டே கூறப்படுகின்றது. தந்தை கூறுகிறார்: நான் வந்து அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்கின்றேன். ஏனைய சமயத்;தவர்கள் தமக்குரிய நேரத்தில் வந்து, தமது சமயங்களை ஸ்தாபிக்கின்றார்கள். அனைவரும் இங்கு வந்து, தங்களுடன் இந்த மந்திரத்தை எடுத்துச் செல்கிறார்கள்: நூங்கள் தந்தையை நினைவுசெய்ய வேண்டும். அவரை நினைவுசெய்பவர்கள் தங்கள் சமயத்தில் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைப் பெறுவார்கள். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் ஓர் ஆன்மீக நூதனசாலையையோ அல்லது கல்லூரியையோ திறப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். எழுதுங்கள்: ஒரு வினாடியில் எவ்வாறு நூங்கள் சுவர்க்க உலக இராச்சியத்தைப் பெற முடியும் என்பதைப் பற்றி வந்து

புரிந்துகொள்ளுங்கள். தந்தையை நினைவு செய்வதனால் நூங்கள் வைகுந்தத்தின் இராச்சியத்தைப்; பெறுவீர்கள். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை, தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. நடந்தும், உலாவியும்; திரியும்பொழுதும் ஒரேயொரு தந்தையின் நினைவு மாத்திரமே இருக்கட்டும். அனைத்தையும் பார்க்கும்பொழுதும் எதனையும் பார்க்காதிருக்கும் பயிற்சியைச் செய்யுங்கள். ஏகாந்தத்திலிருந்து உங்களைச் சோதியுங்கள்: எந்தளவிற்கு நான் தெய்வீகக் குணங்களைக் கிரகித்துள்ளேன்?
2. தந்தையை அவதூறு செய்யும் வகையில் நூங்கள் எச்செயல்களையும் செய்யாதீர்கள். தெய்வீகக் குணங்களைக் கிரகியுங்கள். உங்கள் புத்தியில் இருக்கட்டும்: நான் இப்பொழுது வீடு திரும்பிய பின்னர் இராச்சியத்திற்குச் செல்ல வேண்டும்.

ஆசுவாதம்: நூங்கள் எந்தச் சுயநலமான உள்நோக்கங்களுக்கும் அப்பால் இருந்து, சேவை செய்கின்றபொழுது, உங்கள் உறவுமுறைகள் அனைத்திலும் அன்பாக உள்ள, ஓர் உண்மையான சேவையாளர் ஆவீர்களாக.

உங்களைப்போ அல்லது பிறரையோ தொந்தரவடையச் செய்கின்ற எந்தச் சேவையும் சேவையல்ல, ஆனால் அது சுயநலமாகும். பெயரவிலேனும் சில வகையான சுயநலம் இருக்கும்பொழுது, தளம்பல் ஏற்படுகின்றது. உங்கள் சுயநலமான உள்நோக்கங்களோ அல்லது பிறரின் சுயநலமான உள்நோக்கங்களோ நிறைவேற்றப்படாது விட்டால்;, அப்பொழுது சேவையில் தொந்தரவு ஏற்படுகின்றது. ஆகவே, எந்தச் சுயநலமான உள்நோக்கங்களுக்கும் அப்பால் இருந்து, சேவை செய்கின்றபொழுது உங்கள் உறவுமுறைகள் அனைத்திலும் அன்பாக இருங்கள், அப்பொழுது நூங்கள் ஓர் உண்மையான சேவையாளர்கள் என அழைக்கப்படுவீர்கள். பெருமளவு ஊக்கத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் சேவை செய்யுங்கள், ஆனால் சேவையின் சுமையானது உங்கள் ஸ்திதியைத் தளம்பலடையச் செய்வதை அனுமதிக்காதீர்கள். இதில் கவனம் செலுத்துங்கள்.

சுலோகம்: உங்கள் தூய, மேன்மையான அதிர்வலைகள் மூலம் எதிர்மறையான காட்சிகளை ஆக்கபூர்வமானவையாக மாற்றுங்கள்.

---ஓம் சாந்தி---